В саду громадка їх мала
Оповідали оповідки
А ніч їм коси розплела
Підкравшися не знати відки

О діти діти вам колись
Без крил літалося так гарно
Ти роже дика не колись
Бо аромат загубиш марно

Така пора хто хоч той крадь
Цілунки локони ружанці
А можна й струменів нарвать
З фонтана всіх троянд коханця